

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide címezendők
és előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyiltéri
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . . 4 frt
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „
Egyes szám ára: 10 kr.

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.
Bérmertelen küldé-
ményt nem fogadunk el.
Kéziratokat vissza
nem adunk.

SOMOGYI ÚJSÁG

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

Közkönyvtárakat!

Panaszkodunk, hogy könyveink nem fogynak, sopánkodunk, hogy egy-két felkapott modern író munkáin kívül, könyv nem fog a piacon.

Hja, ne csodáljuk, kicsiny az olvasó közönségünk, könyveink árai pedig nagyok. S, itt a baj, azért kicsiny az irodalompartoló közönség, mert szegény ember nem lehet az.

Pedig a szegény ember is szeretne olvasni, tanulni, mivelődni és jó könyvek révén szórakozni. Avagy a szegény embert ki is kell zárni irodalmunk ismeretéből, melyből ő részt ne vehessen esténként a robot, a kenyérkereset igája után?

De kérдем, kinek van inkább szüksége jó s nemes könyvekre, lelket, szellemet és szívet izmosító, erősítő olvasmányokra, mint a szegénynek. A gazdag mindenfelé körültekinthet, lát, tapasztal, igazán él, a szegény

ember csak a nyomorából és a könyvekből ismerheti meg az életet, a földet, mely magán hordja és az emberiséget, melynek ő egy kis por-szeme.

A szocializmus, kozmopolitizmus, atheizmus és a más sok gonosz izmusnak ugyan mi az okozója? Talán a jó könyvek élesztik a szegény emberekben? Ó nem, hanem mert épp jó könyvekből helyes szellemi és lelki táplálékot nem szedhet magának, hát elolvassa a szocialista izgatók ingyen szórt nyomtatványait és így lesz magából a jó lelkű szegényből is agitátor

Emeljünk hát jó könyvekkel gazdag közkönyvtárakat! Ez országban ugyszólván még nincs is közkönyvtár. Három könyvtár van, ugyan az ország szívében és pedig az akadémiai, muzeumi és egyetemi; ilyen könyvtár van az országban több helyen is kisebb arányokban, de csak a lateiner

világ számára, sőt ezt sem elégíti ki de közkönyvtárunk egyetlen egy sincs

A kaszinók tartanak ugyan könyvtárakat, de ez alig áll néhány száz kötetből, s a szegény ember ugyan hogyan fizesse azt a nagy tagsági díjat? A városoknak maguknak kell megteremtteni a közkönyvtárakat, melyek nem a legmagasabb tudomány-nyal volnának megtömve, nem Pulszky Ágost jogbölcseleti fejtegetései, nem Kautz Gyula közgazdasági elvei, hanem egyszerű jó könyvek, miket csak egy szerény Jókai Mór, Jósika Miklós tud írni.

Igen, ilyen olvasni valót adjunk a népnek! Olvasni valót sokat, amennyit csak elbír üres óráiban; és ugyszólván ingyen. Erre áldozni kell a kormánynak, a városok és megyék törvényhatóságainak, képviselőtestületeinek és a társadalomnak. Csak annyit kell áldozni, hogy a közkönyvtár helyisége és pár ezer darab könyv

T Á R G A.

Május.

(1898.)

Üde, tavaszi édes álom,
Ragyognak rám a csillagok,
Ígész, mámoros világom,
Virágos uton ballagok.

Mikéntha lassan és sóváran
Egy hárfa hurja zengene,
Szívembe árad halban, lágyan,
Egy ismeretlen, bus zene.

A régi ábránd szárnyra kapva?
En nem tudom, mi van velem,
De homlokodra csókot adva
Zokogni tudnék végtelen.

Herceg János

Isten fizesse!

Darabos Gerzson uram portája a leg-
tisztább, legrendezettebb volt a faluban. A

gazdája ugyan csak aféle »paraszt« volt, de a javából. Már az apja is — Isten nyugasztalja szegényt — szorgalmasan gazdálkodott a maga fél-telken, Gerzson hűségesen követte apja nyomdokait, dolgozott reggeltől estig, tavasztól télutóig, nem korezmázott; nem pazarolt és az apai fél-telket csakhamar kiegészítette egy egész telekre.

Darabos uram özvegy ember volt. Feleségét, a jó Julis asszonyt, nagyon korán elvesztette. Meghalt gyermekágyban. Darabos uram nagyon szerette az élete párját; évekig melengette kérés szívében a takaros, gondos, okos, hű asszony emlékét, akinek párjára nem talált — az igaz, hogy nem is igen keresgélte utána és így nem csoda, hogy özvegyen maradt.

A gazdaságot, jobban mondva a háztartást Panni vezette.

Panni árva leány volt. Ugy nőtt föl anya nélkül, egy szegény bácsijánál, akinek magának is sok gyereke volt, s alig várta, hogy Panni fölcsiperedjék, mindjárt szolgálatba küldte. És Panni meg is szolgált a kenyeret. Munkabíró, dolgoz teremtés volt. Csak úgy égett a keze alatt a munka. Tudott főzni, mosni, vasalni, értett a kerti munkához, szőtt, font mint a parancsolat, fejt és hizlalt, pacolt és köpült; és tudott rendet tartani, a cselédséget kordában tartani és velők mégis jól banni. De tiszta és rendezett is volt ám a Darabos Gerzson háza tája és

Darabos uram, aki már jó negyvenes volt, nem egyszer gondolt arra, hogy milyen jóra való leány ez a Panni. Ugyan kár volna, ha elalarna szegődni. De hát miért is akarna elmenni. Hisz itt megbecsüli mindenki.

Karácsony este volt. Az egész háznép a gazdával együtt a templomba ment, csak Panni maradt haza. Az unnepi készüléket elvégezve mepphent és kamrájában elgondolkozott az élete sorsán. Eszébe jutottak a gyermekkor szűkölködései, a szolgálat szenvedései. Hat az elmúlt évek. Bizony-bizony, maholnap vége a fiatalságnak, hiszen már közel van a 24 hez. Egészséges szíve hangosan feldobogott e gondolatra. Még nem ért rá szeretni. Az igaz, hogy őt, a szegény leányt, nem is kerülgették nagyon a legények, hacsakj nem egy tréfából. Ugy de Panni az ilyen dologban nem értette a tréfát. Nem legényre gondolt ő, hanem vőlegényre. Egyet sóhajtott. Majd eljön, akit az Isten rendelt, susogta és mélyen elgondolkozott. De milyen különös: ami még soha nem történt, gondolataiban föltűnt előtte Darabos uramnak, a gazdájának komoly, parancsoló arca. Az ajtó felnyílt és besurrant rajta egy összetöppördött anyóka: Mancinéne, a jass asszony. Dolgozni nem tudott szegény, de jövődőt mondani annál inkább. Panni megsajnálta az anyókat és tekintve, hogy karácsony szent estéje van, megvendégelte jóízű lekváros dörölyével, Manó

meg legyen, mert meggyőződése szerint, legyen az olvasási díj bármilyen kicsiny: az ilyen közkönyvtárak, ha megvannak, abból fenn tudják tartani s szaporíthatják is a könyvek számát. Persze az olvasótermet nem hetenként egyszer kellene megnyitni, hanem minden este két-három órán át és vasárnap egész nap hozzáférhetőnek kell lenni. Tovább megyek. Módot kell találni arra is, hogy a szegény ember a könyvet haza is vihesse, hogy esetleg családjának felolvashassa.

Csekélynek, jelentéktelennek látszó dolog ez, elolvasásakor talán sokan nevetni szeretnének. Pedig ezt ne tegyék. A közkönyvtárak ügye sem nem jelentéktelen, sem el nem odázható többé. Ma már a nemzetek erkölcsi nagyságát, a nemzetek jövő fennállását kulturájáról ítéljük meg. Amely nemzetnek egészséges, fejlett, általános a kulturája: az a nemzet ki fogja birni a közeli megrázkódtatásokat, s megmarad az élő államok sorában.

Hát a magyar nemzet nem akar az élő nemzetek közé sorakozni, a fejlődésre képes országok között maradni? Biztosítsuk hát a művelődés általánosodását nemzeti alapon s a magyar irodalmunk tág terén, hogy olyanok legyünk, mint a szikla a fergegekkel szemben. A magyar szó, a magyar művelődés terjesztésére, a magyarság jövőjeért alapítsuk meg a még nem létező közkönyvtárakat.

— Engedélyes és engedély nélküli csavargók csatangolnak Kaposvár rdt. város utcáin, kiknek egyedüli foglalkozása a koldulás. Erőteljes piros pozgás legények, hanem azért ne merjen ám senki nekik csak egy krajcárt adni, mert könnyen megtörténhetik vele, hogy fejéhez vágja. Ha pedig üres marokkal uasítja el valamelyik

kenyért keserves munkával kereső városi adózó polgár, — kap tőlük olyan épületes címetek, hogy nem kívánja még egyszer hallani.

Ezzel szemben azután a rendőrség semmit nem tesz. Már halljuk védelmét is: „Nincs panaszos, nincs bíró! De hogyan is volna, hiszen rendőr a közelben soha nincs, meg azután míg a megszorult polgár rendőr után szalad, a csavargó a harmadik utcában követi hálás mesterseget.

Arra, hogy az utcán az egyes gyanus házaknál az ilyen csavargókat a rendőrség kérdőre vonná, vagy igazolásra szállítaná föl, szó sem lehet.

Csak azt csudáljuk, hogy a világ minden rovott előéletű csavargója itt nem keres biztos menhelyet; — hiszen itt meg a koldulás jó jövedelmi forrása is lesz.

Kérve kérjük a városi rendőr hatóságot, hogy egyszer már ne csak névleg legyen a rendnek őre, hanem kis rendet is csináljon.

H I R E K.

— Előfizetési felhívás. Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy a kiknek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szivesek legyenek ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitűnő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— Névmagyarosítások. Berger Jakab nagy-atádi illetőségű, ugyanottani lakos, valamint Endre és Imre gyermekei „Pesti-re”; Frischbauer Ignác nagy-atádi illetőségű, csurgói lakos „Fodor-ra”; Pfeifferkorn Ármán kaposvári lakos ugyanottani lakos valamint kisköri Irén, Regina, Friderika és Erzsébet gyermekei „Polgár-ra” változtatták vezetéknévüket belügyministeri engedéllyel.

— A lengyeltóti-i tüzoltó-egylet mulatóságáról tudósítónk a következőket írja:

A lengyeltóti „Önkéntes tüzoltó egylet” saját pénztára javára tombolával egybekötött kitűnően sikerült táncestélyt rendezett. Jelen volt a környék intelligenciája s a tüzes fiatalság pompás hangulatban ropta reggelig a táncot. A tombola játék az első négyes után vette kezdetet s a közönség az egylet által vett, főképp pedig az egyesek által ajándékozott érdekes tárgyakat nagy teliséssel fogadta. A tombola játék jövedelme 68 frt 50 kr-ra rugott. Felülfizettek: Dr. Ritzinger János, Fontányi István 3—3 frtot; Varga Béla, Paulinyi János, Plachner Sándor, Haidekker Béla, Dr. Berzsényi Gerő, Dr. Bók Zoltán Lajos, Koháris Ferenc, Hirsch Gusztáv 2—2 frtot; Payer Károly, Berzsényi János 1,50—1,50 frtot; Dr. Fürst Ede, Kommandinger Vilmos, Rónay Mihály, Vidosfalvi Ernő, Csányi Ferenc, Ritschold Bertalan 1—1 frtot; Vilheim Gyula, Rafaisz József, Hoffmann Miksa, Kohn Samu, Kawai N. Batthányi N. és N. N. 50—50 krt. A jelen volt leányok névsora a következő: Stainer Irma, Szabady Sári, Hanny nővérek (Rád.) Péceli Gizella és Mariska, Sspauer Irma, Göttinger Erzsike, Vizer Mariska, Szomor Irénke, Peitli Vilma, Ring Friduska, Bók Cera; Wolf Ferike, Tóth Irma, Kohn Ella stb. stb. V.

— A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj egylete f. hó 4-én az ipar vendéglő összes helyiségében táncestélyt rendezett, mely a várakozáson felül sikerült. — A négyeseket 60 pár tánczolta. Kitűnő kedv- és vigság, az estély reggel 7 órakor ért véget. Felülfizettek: Kereszturi János 40 kr., Harting Jakab 50 kr., Stampfer Zsigmond 50 kr., Pelczman Péter 1 frt, Havas Samu 20 kr., Siklódi Miklós 50 kr., özv. Orban Mihályné 20 kr., Moór Antal 1 frt, Molnár Gábor 1 frt, Nagy Győző 50 kr., Kövér Péter 50 kr., Bacsa Gyula 50 kr., Veibl János 50 kr., Hagelman Károly 1 frt, Robinson Mór 50 kr., Matosics Károly 50 kr., Pete Ferencz 50 kr., Hudecz József 1 frt, Kucserka Károly 50 kr., Sury Mihály 50 kr., Karolyi Gusztáv 50 kr., Berényi Ferencz 50 kr., Horvath István 20 kr., Erdősi János 50 kr., Siffer Mór 50 kr., Veisz Miksa 10 kr., Flaskó József 1 frt, Hagelmajer Mihály 50 kr., P. pics Károly 50 kr., Golobics Marton 50 kr., Papp Mihály 50 kr. Zsupán Gyula

néne csak úgy falta a pompás ételt és tudva, hogy ő nem a legszivesebben látott vendég e háznál (Darabos uram csak úgy hívta őt, hogy „vén boszorkány”) sietett távoznia, hogy ott ne érjék. Távoztakor nagy hálalkodások között így szólt Pannihoz: „Te mindig jó szívvel voltál hozzám, Panni. En nekem nincs semmim, hogy meghálálhassam. Hanem, ha meg akarod tudni, hogy ki lesz a te jóvendőbelid, azt megmondhatom. Bujj be ma éjjel a boglyas kemencébe és mikor a 12 órát üti, nézz ki a kemence száján, meg fogod látni a jóvendőbelidet.”

Manci néne eltiptegett, Panni pedig egészen fölindulva a hallottakon, járt-kelt az üres házban. Hát csakugyan volna a dologban valami? Bolondság. Nem lehet az. De hát ha mégis. Hisz Manci olyan határozottan mondotta. Bebujjon? Ne bujjon? A fali óra épen ütni kezd... egy... kettő és Panni már a harmadik óráutést nagy szivdobogás közt bent hallgatta a boglyai kemencében.

Darabos uram jóval éjjel előtt kijött a templomból és áhitatos gondolatok között ballagott haza felé.

Egy töpörödött anyóka biceg vele szembe: Manci néne.

Dicsértésék a Jézus Krisztus! — mondja kenetes hanghordozással.

Mindörökre, — feleli rá bosszuságát elnyomva ez alkalommal Darabos uram és tova akar sietni.

De a „vén boszorkány” utját állja a gazdag parasztnak és így szól hozzá:

„Ma van szent karácsony éjszakája. Ma megtudhatja kelmed, Darabos uram, hogy ki lesz a jóvendőbelije. Ha még éjfél 12 óra előtt hazaér, nézzen be a boglyas kemencébe, ott meglátja a jóvendőbelijét. Isten kelmeddel, Darabos uram!”

„Vén boszorkány” dohogá félig magában Darabos uram és folytatta utját. De mintha ezzel a rendesnél jobban sietett volna. Eppen belépett a konyhába, midőn a 12-öt ütni kezdte és önkéntelenül is benézett a boglyas kemencébe, honnan Panninak életerőtől duzzadó csinos arca kandikált elő.

Darabos uram megrendült e nem várt látványra, de nem állt és nézett ott tovább, hanem lassu léptekkel bement a szobájába. Gyertyát gyújtott és fel-alá járva melyen elgondolkozott, Panni arcától nem tudott szabadulni, sem a Manczi jóvendőbeliséül. Szíve megdobbant, arcán melegség ömlött el, agyába egy gondolat fészkelte magát, mely gyors elhatározással érelődött.

„Panni! Panni! kiáltá, gyere csak be egy szóra.”

Panni bejött és szemlesütve állt meg gazdája előtt.

Darabos uram jól szemügyre vette a leányzót és ez a szemle épenséggel nem bűtött ki a leány karára, mert így szól hozzá:

Hallod-e Panni! Volna-e kedved férjhez menni?

Panni bámuló szemeket vetett gazdájára. Ugy tetszett neki, hogy ő most almodik, hogy meg van igézve, mint azt a mesékben hallotta.

Jöjj közelebb, Panni. Új le ide mellem, monda Darabos uram, és hangja szokatlanul lágyan rezgett.

De Panni képtelen volt helyéből megmozdulni.

Erre Darabos uram megfogta a leány kezét és maga melle vonta a leányt, derekat átölelte és azt mondta neki:

Akarsz-e a feleségem lenni, Panni?

A leány elszégyelte magát és kibontakozva gazdája karjaiból sirva fakadt.

„Gazdám csak tréfát űz velem, szegény cseledeleányiak s keservesen zokogott.

„Nem tréfiatok, Panni, egész komolyan beszélék és szívem szerint kérdezlek: Akarsz-e a feleségem lenni. Mondd, hogy igen, Panni!”

Es Panni igent mondott, mert mi tagadás, helyre ember volt még a talpán Darabos uram.

A cseledetség megjött a templomból és lett nagy vigasság a jó hírre.

Es eljött Manczi néne is, akihez senki sem szólt ugyan, de aki megis mindent megértett és midőn a halas Panni megtömté a kosarát mindenféle jókkal, a vén anyóka, kit mindenki lenézett és szuros szavakkal csipkedett, csak ennyit mondott neki:

Isten fizesse! Futó Mihály.

50 kr., Vicsze László 50 kr., Badánti Antal 50 kr., Golobics Pál 50 kr., Szarka János 50 kr., Szalai Ferencz 50 kr. — Összesen: 20 frt 10 kr. Fogadják a szives adakozók e helyütt is a rendezőség köszönetét.

— A szigetvári külvárosi iskola karácsonyfájára apróbb adakozásokból begyűlt 15 frt 15 kr.

10 kros adományokból befolyt	18 frt 80 kr.
5 „ „ „	2 „ 35 „
20 „ „ „	18 „ 40 „
15 „ „ „	2 „ 40 „
25 „ „ „	— „ 50 „
30 „ „ „	7 „ 50 „
40 „ „ „	1 „ 60 „
50 „ „ „	17 „ — „
80 „ „ „	— „ 80 „
1 frtos „ „ „	12 „ — „
1 frtnál több „ „ „	2 „ 50 „

Összesen 83 frt 85 kr.

Varga Lajos gyűjtőivén	2 frt 50 kr.
I. oszt. tanulók adománya	3 frt 10 kr.
Tanítók hozzájárulása	4 frt 60 kr.

Adományok összege 94 frt 95 kr.

Ezen összegből karácsonyfára, sütemények, csukrokra kiadatott

47 tanuló felruházására	10 frt — kr.
Tanészközökre	69 frt — kr.
	15 frt 05 kr.

Összesen 94 frt 05 kr.

Az ünnepély lefolyása közben Philipovics István kir. s. tanfelügyelő úrtól 2 frtot, Aczélné Sebe Zsuzsanna urnától értékes mesés könyvet kaptunk. Ez adományok vizsgái jutalom díjakul tartattak meg. Hagelman Károly, Veisz Miksa, Somogyi N., Fekete és Szántó urak szintén értékes ajándékaikkal gazdagították a karácsonyfát. Fogadják a jószívű adakozók felruházott növendékeink nevében halás köszönetünket! A »Szigetvár« külvárosi iskola tanítói.

— Gyászhir. Ádász-teveli, Tevely Pongrácz a maga egy gyermekei, Tevely Mária, férje Bogay Ödön és gyermekei: Mirza, Marvit, Ella, dr. Tevely Béla, neje Fodor Ella és gyermekei: Pongrácz Béla, István, Eszter, Tevely László, neje Bogay Irén és gyermekei: Erzsike, Emma, Imre, Tevely Ilona, férje Perczel Ákos és gyermekei: Sárika, Tamás, Ákos, Tevely Irén, férje dr. Gross Viktor, ugy Tevely Elek mély fájdalommal jelentik forrón szeretett testvére, illetve nagynénjük és második édesanyjuknak öz. Kapotsfy Józsefné szül. Ádász-teveli Tevely Aloizának f. évi február 14. napján délelőtt 1/2-12 órákora a halotti szentségek ájtatos felvetele után életének 76. évében szívizélhűdés következtében történt gyászos elhunytát. Boldogultnak hült tetemei f. hó 16. napján délelőtt 10 órákora fognak Kaposvárt a gyászhalál beszenteltetni s ugyanazon nap délután 3 órákora Kis-Alberton a családi sirboltban fognak a rom. kath. vallás szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise áldozat a boldogult lelki üdvéért f. hó 16. napján délelőtt 1/2-9 órákora fog az Urnak a kaposvári és geszti rom. kath. templomokban bemutatni. Kaposvár, 1899. február hó 14. napján. Áldás és béke lengjen felejthetlen emléken.

— A kaposvári kis és középkereskedők táncocál egybekötött hangversenye a várakozáson felül jól sikerült. A Korona nagyterme megtelt a műpártoló közönséggel. Dacára annak, hogy Blaha Sárika urnó az utolsó pillanatban megtagadta lejáróvetelt Budapestről, a közönség igazi műélvezetben részesült a hangversenyen az őt helyettesítő Revera Elvira művésznő gyönyörű hangja, remek éneke által; és egész jó lélekkel elmondhatjuk, hogy a csere a hangversenynek csak előnyére szolgált. A többi szereplők is teljes mértékben kiérdemelték a közönség elismerését. A tánc kiválóan kivaradagolt tartott,

— Valódi gombai bor. Olyan furcsán hangzik az a valódi szó, hogy alig hiheti el az ember a mai engeles világban, hogy még ilyen is létezik. Pedig hát csakugyan van! Szabó Imre a kaposvári Fiumé-kávéház bérletje, most vette meg Marcaliban özeveg Dr. Szabó Jánosné régi gombai borait, és a maga szűz valóságában árusítja üzletében. A kik igazi bort akarnak élvezni, ajánljuk figyelmükbe.

— Tífusz járvány pusztít Nagy-Atádon, — miként levelezőnk értesít. Az orvosok kar véleménye szerint ennek is a rossz ivóvíz volt a létrehozója. Kaposvár városában is eléggé inficiálva van már a talaj ugy, hogy alig van kut, melynek iható vize volna. Talán jó volna ideje korán gondoskodni, mert ha a baj bekövetkezik késő lesz a kapkodás: de meg azután legdrágább az élet és az egészség.

— Halálozás. Steinitz Ignáczné szül. Büchler Teréz a maga, gyermekei, unokái és dédunokái nevében fájdalomtól lesújtva jelenti felejthetetlen férjének, a legjobb atyának, nagyatyának és dédatyának Steinitz Ignácznak urnak, munkás és jámbor életének 85-ik, boldog házasságának 57-ik évében, hosszú szenvedés után f. hó 19 én este 1/2-10-kor történt csendes elhunytát. A megboldogult földi maradványait f. hó 21-én kedden d. u. 3 órákora fogja a gyászoló család az izr. temetőben örök nyugalomra helyezni. Kaposvár, 1899. febr. 21. Áldás és béke hamvaira! Steinitz Johanna, férj. Schön Kálmánné, Steinitz Zsófia, férj. Szarvas Lajosné, Steinitz Adolf, Steinitz Cecília, férj. Spitzer Mórné, gyermekei, Schön Kálmán, Szarvas Lajos, Spitzer Mór vejei Schön Irma és férje Pollák József, Malvin és férje. Sávoly Samu Gizella és férje. Schmidek Zsigmond, Gyula, Aladár, Hugó. Szarvas Paula és férje L'wensohn Gyula. Imre, Irma és férje dr. Bak Illés. Steinitz Sarolta, Olga, Nina, Erzs, Imre. Spitzer Janka és férje Dobrin Richard és Béla unokái, és számos dédunokái.

— A m. kir. földmívelésügyi minster értesítette a megyei kir. tanfelügyelőseket, hogy a szőlőművelés-terén szükséges szakismeretek terjesztése végett utmutatásul szolgáló kézikönyvet adott ki. E munkát, mely kilenc részből és egy függelékből áll, és 143 magyar szó ábrát tartalmaz, mindazok a tanítók, a kik a m. kir. földmívelésügyi ministerium szőlőszeti osztályához ez iránt levelező-lápon fordulnak, teljesen ingyen megkapják.

— A cselédlügy. Régi baja ez városunknak Ezen iparkodik segíteni a polgármester, midőn terjedelmes szabályrendeletet bocsátott közzé, melyben a cseléd és munkaadó jogai és kötelességei pontosan meg vannak állapítva. Hogy pedig a cselédszerzéssel járó kalamitásoknak egyszer s mindenkorra vége szakadjon, különösen pedig, hogy a mostani cselédhelyező intézetek megszüntessenek, cselédszerző intézet felállításra is tervezetik, melyre alkalom aadtán még vissza fogunk térni.

— Egy szegény ember története. Szegény volt. A szerencsétlenség üldözte. Hét ehező gyermekeknek és beteges fekvő feleségének nem tudta megkeresni a mindennapi kenyeret, nem annyit, hogy az ehező család ne fázék. Nyomorgott nap nap után s vérző szívvel kellett látnia; hogy gyermekei hogy rognak össze az éhségtől, a hidegtől. Végre az Isten megköttyörült rajta, meghallgatta az ártatlan gyermekek imáját. A szegény munkásnak egy könyörülő szív munkát adott s a szerencsétlen ember, ki csak nyomort ismert, meg volt elégedve sorsával. Az Ujságírók sorsjátékanak utolsó buzása előtti napján valami benső sugallatnak engedve, majdnem öntudatlanul lépett be Gaedicke A. főelárúító Kossuth Lajos-ut. 15. szám alatt levő üzletébe és első keresetéből egy ujságíró-sorsjegyet vett

magának. Elrejtette a sorsjegyet, hogy hiábavaló reményeket ne keltsen családja tagjaiban. Másnap vasárnap levén, munkába nem ment, hanem otthon maradt. Ki írja le örömet, midőn egy új-ágot kezébe véve, látta, hogy a főnyereményt az ő sorsjegye nyerte meg. Mint szegény ember feküdt le s mint jómódú ember ébredt fel. Most már elmondta családjának is az esetet s elképzeltetoi azt az örömet, mely azután e boldog család körben uralkodott. A szerencsés ember még aznap felvette a pénzt.

— A kaposvári jéggyár építését a napokban megkezdik. Hirschmann Mór építelő már teljes megállapodásra jutott külföldi vállalkozóval, mihez képest a jéggyárnak folyó évi május hó közepére már teljesen készen kell lenni ugy, hogy már május hó 20-án üzemben lehessen. Hirschmann megpróbálta a gyárat hazai vállalkozóval építtetni, de miután ez így sokkal többbe került volna, kényszerülve volt külföldi vállallattal kötni meg a szerződést.

— Felhívjuk t. olvasóink figyelmét K r i g n e r G y ö r g y hírneves budapesti gyógyszerész hirdetésére. E törvényesen védett szerek évtized óta nagy sikerrel használtnak, nagy elterjedtségnek és közkeveltségnek örvendenek.

CSARNOK.

Egy család tragédiája.

(Folytatás.)

De megfogadtam a Krisztus kinszedésére, hogy nem nyugszom addig, míg meg nem bosszulom magamat!

Tudom hova ásta gazdám a pénzt! meglessem egyszer, s másnap fölístam; düljön ki a 2 szemem, ha több nincs ott két kalap réz pénznél!.. Elvezetlek;... egy szoldi se kell nekem, — még holtom napjais hűséges szolgátlak is leszek, ... csak... a Bita kisasszonyt lopjátok el nekem.

Jól kellett, hogy adtam volt szerepemet, mert mikor elmondva körülbelül a föntieket, és elkezdtem bögni, az egész köröm gyűlt banda hangos kacagásba tört.

— Költözni való bolondnak nyilvánított a többség, kire még a lóport is kár tékoznolni.

— Barmaik őrzését bízták rám, és ily minőségben töltöttem körülben 2 teljes hónapot, osztova jó, s rossz sorsukban.

— Ez idő alatt sokszor oly borzalmas dolgoknak voltam tanuja, hogy rágonolva még most is borsózik a hátam.

— Többek közt, egy fürgeteges, sötét éjjel, vérrel borított sebesültet vonzólva tértek vissza a banditák kiránduláukról; a csapatot követő ösvérré meg több limlom közé egy kis ájult leány volt kötözve.

— A legkegyetlenebb kínzás közt se árulta el az öreg a rablóknak, hogy pénzkészletét hova rejté.

— A kínzás, meg vérvesztéstől végre elveszté eszméletét, mire egy félre-eső zuga lett hurcolva, hol lelkemre kötötték felügyeletét.

— Fásult idegzetem hozzá volt már az ily jelenetekhez szokva; de leirhatlan vonzalmat éreztem az előttem fekvő életelen test némes arcvonásait szemlélve.

Belső szöszati ösztöklélve, elköttem minden képzelhetét, hogy e hideg tagokba újra életet varázsoljak.

— Fárdozasomat siker koronázta. Eleinte nem válaszolt kérdéseimre, de később sikerült meggyőzni kilétemről és mikor megígérttem, hogy leánykáját megszabadítom akár életem árán is e kezéből, mindent elmondott.

Tagja volt egy »Carbonaric« szövetségnek; de a kormány kémei tudomást

szerettek a termeiben tartott gyűléseztől, és egy alkalommal zsandárokkal körvettették palotáját.

— Társai elmenekültek egy alúton; ő utolsóinak maradt és nevével együtt, csak a legnagyobb veszéllyel tudtak megmenekülni. A kikötőbe jutva egy épen indulni kész angol hajóra szálltak, hol is megszűnt az angol ujon an követő zsandárok hatalma. Őket ujon an követő zsandárok már indulóban volt, s így a legközelebbi kikötőig semmit se tehettek a zürzavarban otthon hagyott 8 hónapos gyermekük érdekében.

— Ámsterdamba érve, mindent elkövettek, hogy kis Lorenzójukat minél előbb karjaikba zárhassák; de bár az anya személyesen visszatért kisdédéért, azt többé föl nem lelhetette.

— Reményét veszítve, tért a boldogtalan nő férjéhez, kivel elhatározták, hogy Amerikába költöznek e vén Európából, hol oly sok balszerencse érte őket.

— Newyorkban 5 év előtt neje még egy leánygyermekkel ajándékozta meg; mi azonban életébe került a sorsüldözött asszonynak.

— Egy hónap előtt elhatároztam, hogy kis leányommal visszatérek hazámba; hebegte végerőmegfeszítéssel az aggastyán. De mielőtt Nápolyba mennék, egy ide közel eső faluban lakó barátomat szándékoztam felkeresni, de az úton megtámadtak e haramiák. Mikor kérdésemre megmondta, hogy elvesztettnek hitt gyermeke körülbelül 20 éves lehet, nem kételkedtem többé, hogy haldokló atyámat tartom karjaimban.

— Zokogástól fuldokló hangon beszéltem el, hogy azon szerencsétlen estén az öreg komorna látva, hogy magamra maradtam bölcsőmben; féltve a zsandárok durva elcsejtől, magával vitt.

Hogy a Fanullóni palota még évekkel később is bírói zár alatt állt, jogosan következtette a jámbor asszony, hogy szüleim elpusztultak. Verejtékkel szerzett, filléreim neveltetett; és a sors szeszélye e hiénák közé vetett, hogy tétlenül végig nézzem atyám halálra kinoztatását!

— Istent káromolva akartam a gyilkosokra rohanni, de a haldokló végszavai, hogy nővéreimet mentsem meg, óvatosságra intettek.

Másnap már kora reggel, új kalandra indult a banda, csak 2 órt hagyni vissza. Szegény apám földi maradványainak adtam meg a végtiszteletet, egy arnyas tölgy alá hantolva őt, mikor velőtrázó gyermek sikoltás hat füleimhez.

Rosszat sejtve a hang irányába szaladtam és ott egy fatörzséhez kötve kis hugomat látom, kinek fejről röhögve vetett le egy kókuszdiót az egyik bandita villogó törével.

Mintha villám sújtott volna! álltam egy pillanattig mereven, de aztán akkorát vágtam a kezemben levő vaseszközzel a rabló fejére, hogy az menten a poklokra szállt! és Aurórámat egy erős öszvérre emelve elmenekültünk.

— Ilyen rémregénybe illő véres drámák színhelye még napjainkban is „Európa kertje”, a szép Olaszország!

Nemcsak Szicíliában garázdálkodnak vakmerő rablóbandák, hanem itt, Nápoly vidékén sincs biztonságban senki a bravó törődtől. Hanem ez korhadt társadalmi szervezetünk szülőtte...

Sokkal nagyobb baj azonban reám nézve, hogy magam se tudom miért, e hallgattam Auróra előtt, hogy testvérek vagyunk! és ez a leány, most már nem hiszi el... azt feleli, hogy ily módon akarok tőle megszabadulni... mert mást szeretek! mert mást óhajtok nőül venni!...

— En, nem szeretem??

Hisz épp az a baj, hogy Istenemnél jobban szeretem... De nem mint nővért, érzem, hogy ez más, hogy ez tilos szerelem.

— Hal! nézze, ott van apám véres

alakja, mily lángoló szemekkel tekint rám; látja, hogy fenyeget csonka ujjával!...

— Ezen utolsó szavakat, vontatva ejtő ki; a rémülettől elváltoztak arcának nemes, férfias vonásai, ajka habzott, szeméi megijesztő merevséggel tapadtak egy a sarokban álló festőállványra.

Ekkor lépett a terembe Auróra.

— Irgalmas Isten! Lorenzón én vagyok itt, a te kis Aurórád, téj magadhoz, megreped a szívem ha így látlak!

— És rázta, simogatta, magához vonta, addig dádeltette, bátorította, míg sikerült megnyugtania.

Mint az anya kísértetekkel álmodott gyermekét rejtő e lélekerős, gyenge teremtes pihegő keblére bátyját, hol csakhamar elszenderült.

— Istenem! most már harmadszor volt ily rohama — sutogta felém.

— Ha ez ismétlődik, s valaki a házban tudomást vesz róla, mint örültet még elviszik tőlem; pedig nem örült, a legjobb, a legokosabb az én szegény Lorenzóm, csak némelykor így megijed valamitől...

— De kérem, távozzon most el; ha felébred, legjobb ha csak egyedül vagyunk.

— Megbocsát, nemde?...

— És nem szól senkinek!

— Erre szavamat kellett adni.

Volt eszembe valakinek szólni! örültem, hogy újra szabad levegőt szivhattam.

Mint bortól ittas bolyongtam az egész éjen át, míg kitaláltam a kikötőhöz; és nem jutott eszembe, hogy a járókelők valamelyikétől tájékoztatást kérttem volna.

(Vége).

Betrár Nándor.

434I. sz.

tk. 1898.

Arverési hirdetményi kivonat.

A marcali kir. járásbíróság mint tkvi-hatóság közhirre teszi, hogy Bien Dávid mint Dr. Berzsenyi Gerő ügyvéd engedményesse kaposvári lakos végrehajtónak özv. Bien Adolfiné mint kisk. Bien Olga Irén és Zoltán gyámja vizta-pusztai lakos végrehajtást szenvedő ellen 74 frt 15 kr., tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a marcali kir. járásbíróság területén fekvő a p.-kovácsi 33. sz. tkjvben A + 58. hrsz. a. foglalt ingatlanból kiskoru Bien Olga Irén és Zoltán illető $\frac{1}{4}$ része 600 frt és az ugyanott A + 73. hrsz. ingatlanból ugyan ezeket illető $\frac{1}{4}$ rész 1238 frt kikiáltási árban mégis a C. 15. sorsz. a. özv. Bien Salamonné szül. Jaschau Katalin javára bekebelezett özevgyi haszon élvezeti jog egészben hagyásával 1899. évi március hó 6-ik napjának d. e. 10 órájkor P.-Kovácsi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

I. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tette, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át, vagyis 60 frt 07 krt., és 123 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy miniseri rend. 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Marcaliban, 1899. évi január hó 13-án.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

REMSEY,
kir. albiró,

211. szám.

tkv. 1998.

Arverési hirdetményi kivonat.

A marcali kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Joó György marcali lakos végrehajtónak Joó Ferenc marcali lakos végrehajtást szenvedő ellen 156 frt 80 kr. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a kaposvári kir. tszék és a marcali kir. jbiróság területén fekvő a marcali 261. sz. tkjvben A + 262I. hrsz. a. foglalt ingatlanból Joó Ferencnek B. 18. sorszámú bejegyzés szerinti $\frac{1}{2}$ jutaléka 364 frt kikiáltási árban 1899. évi apris hó 18 ik napjának délelőtti 10 órájkor e tkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tette, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át, vagyis 36 frt 40 krt készpénzben 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy miniseri rendelet 8-ik §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-c 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Marcali, 1899. évi január hó 25-én
A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

REMSEY,
kir. albiró.

4202. sz.

tkv. 1898.

Arverési hirdetményi kivonat.

A marcali kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Kelevic Kálmánné szül. Máté Anna polgárdi lakos végrehajtónak Simon másként Szanyi István és neje Maletics Anna balaton-szent-györgyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a marcali kir. járásbíróság területén fekvő Simon Szanyi István és neje Maletics Anna tulajdonát képező és a Balaton-szent-györgyi 479. sz. tkjvben A 1 404. hrsz. a. foglalt ingatlan 103 frt és az ugyanitt 583. hrsz. ingatlan 846 frt kikiáltási árban 1899. évi május hó 17-ik napjának d. e. 10 órájkor Balaton-Szent-György község házána megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tette, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át, vagyis 10 frt 30 krt és 84 frt 60 krt készpénzben vagy 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ig. min. rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Marcali, 1898. évi december hó 16-án

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

REMSEY,
kir. albiró,

Nyilttér.)*

Nyilatkozat

Több rendbeli olyan eset jutott tudomásomra, hogy velem semmi néven nevezendő összeköttetésben nem álló kereskedők gazdasági- és egyéb magféléket, különösen répamagvakat mint Mauthner-fele magvakat hoznak forgalomba,

E miatt kötelességemnek tartom, egyrészt a gazdaközönségnek tájékoztatásul, másrészt a magfűkésleiket nálam bevásárló kereskedők érdekeinek megvédéseül kijelenteni, hogy a vidéki ismétlődőknél csak azon gazdasági és kerti magvak tekinthetők valóban czégmentől származóknak, melyek vagy

az én ólomzárammal,

vagy egy álló

medvét jelképező

törvényszéki leg bejegyzett védjeggyel, vagy mindkettővel ellátott zacskókban vagy csákokban vannak.

Mauthner Ödön

csász. és kir. udvari szállító

magnagykereskedés

Budapest, VI., Andrásy-ut 23. sz.

1—2

Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Kipróbált és csálhatatlan szer

hajkihullás

fejkorpa

kopaszodás

ellen az

Anticalvus

mely teljesen ártalmatlan, a haját puhítja növeszti és annak szép szint ad.

Gyermekeknek is sikeresen használható.

Üregje 2 korona.

5 üveg bérmentve küldetik.

Főszétküldés: KANITZ ÖDÖN gyógyszerárából Balassa-Gyarmat

Minden gyógyszertárban kapható.

A „BERLINI VICTORIA“

Népbiztosító-bank

részvétel

somogymegyei főügynökségénél

60--100 frt havi fix fizetéssel

Kaposvárra és illetve a vidékre

intelligens és megbízható ügynökök kerestetnek.

Jelentkezni lehet a „Victoria“ képviselőjénél

KAPOSYÁROTT.

Ferencz József szállodában.

3—3

Csakis ezen védjeggyel valódi Utánzások miatt na-
gyon ügyeljünk a Schaffer Róza névre

Szépség gazdagság!

Szépség hatalom!

Ezt a legdrágább kincset megszerezhetni eddig csakis a

Mme Rosa Schaffer

szerb. kir. udv. és kamarai szállító. Bécs, I., Graben 14. által föltalált és használt szépítőszerek által sikerült.

Törvényesen védve

Poudre ravissante

cs. és kir. kiz. szab. Minden hölgynek, ki egyszer próbálta, nélkülözhetetlenné; a bőrt vakító fehérré varázsolja és pompás zomanca alatt bőrkiütések anyajegyek és himlőhelyek is eltűnnek. — A ráncokat és redőket kisimítja, a káros szépítőszerek által kitágított likacsokat összehuzza és az arcnak üde, rózsás, fiatal színt kölcsönöz. Ez az egyetlen puder, melynek használata után mosakodni lehet, arékül, hogy szenzációs hatása a bőrről eltűnnék. Egy doboz ára 2 frt 50 kr. és 1 frt 50 kr.

Crème ravissante

évtizedekkel fiatalít, a bőrt ruganyosan és simán tartja, esténként minden hölgynek használnia kellene. Egy tégely 1 frt 50 kr.

Eau ravissante

megőrzi a bőr üdeségét, erősíti és legkitűnőbb, biztós hatású toillet-viz. Egy üveg ára 2 frt 50 kr.

A Ravissante crème, puder és viz

az 1897. évi párisi és londoni nemzetközi kiállításon nagy arany éremmel lett kitüntetve. Minden hölgynek, aki redőtlen, márványfehér homlokot akar, legjobban ajánlható a cs. kir. szab. homlokkötő darabonként 1 frt 50 kr-ért és a „Savon-Ravissante“ kiváló szépségzappan hölgyek és urak részére, darabonként 80 kr-ért. Valamennyi készítményem csodálatos hatásáért teljes kezeséget vállalok. Számtalan elismerő és köszönő irat betekinthező a legmagasabb körökből és csak diszkréció miatt nem közölhetők.

Központi raktár: Rosa Schaffer, Bécs. I., Graben 14. 4—12

Szenes Ede szállodája a „Magyar királyhoz.“

Budapest, Dorottya utca 2. sz. Gisellatér sarok.

Elsőrendű szálloda, 1897. november óta birtokomban van s személyes vezetésem alatt áll. A szálloda, mely az ujkor minden igényeinek megfelelően teljesen ujonnan és kényelmesen be van rendezve csakis magas és világos szobákkal, sok kényelmes és előkelő családi, appartementkal, társalgó és írótermekkel bir, és mindenütt villamos világítással van ellátva. Figyelmes szolgálat mellett olcsó árak. Szobák 1 frtől feljebb. Kitűnő konyha, pilseni dréher-féle sör. Kényelmeségénél fogva hosszabb tartózkodásra igen ajánlható

kiváló tisztelettel:

Szenes Ede

tulajdonos.

2—10.

Vendéglő megnyitás!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget s jó ösmerőseimet értesíteni, hogy az

Eszterházy utca 4. sz. alatt

épült Országos magyar tisztviselő kaszinó palotájában nyilvános éttermet és a pincei sörcsarnokot f. é. január hó 31-én megnyitottam. Főtörökvésem oda fog irányulni, hogy konyhám a pincémmel a mélyen tisztelt vendégeimnek a legnagyobb elismerésüket kiérdeljem.

Teljes tisztelettel:

Neiser Ferenc vendéglős

volt főpincér az „Országos“ kaszinóban.

2—3.

Köhögés és rekedtség ellen
paratlan szer a rendkívül
kellemes ízű és teljesen ár-
talmatlan szerekből u. m.
hársfavirág, hársfaméz és
cukorból készült

Hársfaméz-cukorkák,
melyeknek doboza 25 kr.

A KRIEGNER-féle
TOKAJI CHINA-VASBOR

vérzegénység, sápkór, étvágytalanság gyógyítására és gyenge gyermekek
erősítésére a leghatásosabb készítmény. Kitűnő sajátosságait az orsz. egész-
ségügyi tanács is méltatta s ajánlására belügyministeri engedéllyel lattatott el.

Egy üveg 3 frt, kis üveg 1 frt 60 kr.

Lektökeletesebb arctisztító és szépítő szer:

Akácia arc-crème 1 frl.

Akácia szappan 50 kr.

Ezen szerek utánzatok ellen törvényesen védve vannak.

Főraktár: KRIEGNER GYÖRGY

Korona-gyógyszertára, Budapest, VIII., Kalvin-tér.

Kaphatók a gyógyszerházakban.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem
változtatja, szerkezete pontosabb és jobb
mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett míg a készlet tart.
Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok
kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem
kell. Megvágás kizárva. Tiszta és ké-
nyelmes munka. Bőrbetegségtől meg-
ment. Tartós és pénzmeztakarító.

Darabja 3 frt.

A penge *** csillagos aczélből és a
többi részei alpaccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

**POLLÁK SÁNDOR főbiz-
mányosnát**

BUDAPEST, V. ker. Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen
22—26 küldetik.

H i r d e t é s.

A néhai Bárány Dénes tulajdonát képező és jelenleg hagyatéki zár
alatt levő ingatlanok Somogy megyében Boglár, Tur és Vész községekben
1900. február 22-től, a Zalamegyében Kővágóörs, Rendek, Salföld és Revtölöpön
fekvő ingatlanok 1900. április 24-től újjolag három évre bérbeadtnak oly
kikötéssel, hogy „a mennyiben a bérbeadott hagyatéki javakra vonatkozó
folyamatban levő örökösödési illetve tulajdoni per a bérleti három éven
belül jogerős befejezést nyerne ez esetben tartozik bérlő a zárgondnok
egy évi felmondására a bérletet átengedni, illetve a felmondás után csak
egy betakarítást lesz jogositva tenni.”

Az ajánlatokat kérem ez évi március 1-ig megtenni. Minden további
felvilágosítást megad:

Bosnyák Géza

zártgondnok.

Misefa, u. p. Nagy-Kapornak.